

Jean-Paul Huygebaert en Romain Joechmans in het verhaal van Louise Vissers

Zoals u eerder hebt kunnen lezen in deel 2 van dit vervolgverhaal over de lotgevallen van de herbergierster Louise Vissers, hebben er verder twee personen een belangrijke rol gespeeld in het vluchtverhaal van Douglas Wrampling. Jean-Paul Huygebaert, zoon van bekende handelaarsfamilie uit het Mechelse maar geboren Hofstadenaars, en Romain Joechmans, vrachtrijder uit Schaarbeek. Jean-Paul Huygebaert was op de hoogte van het feit dat Louise Vissers een bemanningslid van een Engelse bommenwerper had verborgen, die zo snel mogelijk op een vluchtroute moest gezet worden. Romain Joechmans reed Douglas Wrampling tot in Brussel, maar zoals al eerder gezegd, kreeg schrik en liet hem in de veilige handen van Huygebaert.

Wie was Jean-Paul Huygebaert?

Jean-Paul Huygebaert werd geboren te Mechelen op 10 November 1917, afkomstig uit een van industriëlen uit Hofstade.

Hij was een oud leerling van het St Pauluscollege te Godinne en van het Hooger Handelsinstituut St Ignatius te Antwerpen.

Hij was kandidaat in de Handelswetenschappen.

In 1940 was hij als Sergeant-Verkenner actief in het Belgisch leger. Na de oorlog werd hij postuum tot de rang van adjudant gepromoveerd omwille van zijn moedige activiteiten in het verzet.

VERMELDING AAN HET DAGORDER VAN HET REGIMENT

SERGEANT J. PAUL HUYGHEBAERT (VAN HET VERKENNERSPELETON 9)
"UITMUNTEND ONDEROFFICIER, VOL MOED EN INITIATIEF, DIE DE
GEVAARLIJKSTE ZENDINGEN NASTREEFT BIJ DEWELKE HIJ HET VOOR-
BEELD GEEFT VAN DE KOELBLOEDIGSTE DAPPERHEID.,,

GET. KOLONEL S. S. H. BOUHA
BEVELHEBBER VAN HET 9DE LINIEREGIMENT

Cette nuit, je me suis confessé, j'ai communiqué et assisté à la Sainte Messe. J'aurais tant voulu vous embrasser tous, tout en ignorant ce qui allait m'arriver, mais à présent, j'éprouve un plus profond sentiment de réconfort et de consolation, sachant que vous serez toujours en esprit auprès de moi.
Je revivrai dans votre souvenir, meilleur que je n'aurais pu vivre en réalité.
A sa mère.

Ne portez aucune rancune à ceux qui m'ont condamné, la Providence en a décidé ainsi, inclinons nous devant Sa Volonté...
A son père.

Puisse, par la constante sollicitude de vos amis, la vie encore vous paraître ensoleillée, comme elle est en ce moment pour moi, parce que je la quitte la conscience pure...
A sa famille.

A tous adieu, que votre vie soit méritoire, aimez vos semblables, soyez indulgents à leur égard et tout sera plus beau et meilleur. Je reste auprès de vous.
Au personnel de la firme H.

Gazet van Mechelen 50ste jaargang nr 73 - vrijdag 20 april 1945

BIJ EEN DROEVIG OVERBRENGEN

Heden Vrijdag, 20 April heeft Mechelen een slachtoffer der Duitsche dwingelandij terug tusschen zijn muren ontvangen, wij bedoelen de Heer Jan Paul Huyghebaert, den 23 September 1942 te Brussel door de bezetters neergeschoten, gevallen als zuiver slachtoffer zijner edelmoedige menschlievendheid.

De gefusilleerde kwam op 21 Juni in aanraking met een ontsnapt Engelsch vlieger, toen op den steenweg naar Brussel versukkeld en in een herberg aangeland op den weg naar Zempst, waar ook de Heer Huyghebaert voor zaken vertoefde, en het droevig wedervaren van den overzeeschen piloot, die van Maaseik kwam, vernam welke vroeg van geholpen te worden ofwel aan de Duitschers overgeleverd.

Heer Huyghebaert zegde van voor voedsel en andere kleding te zorgen, wat gedaan werd, daarna vertrokken twee autos naar Brussel, een uit die plaats, waarin de gevluchte soldaat plaats nam en M. Huyghebaert met eigen voertuig. Te Schaarbeek in de Saint Madestraat aangekomen zag wellicht de eerste chauffeur het gevaar ernstig in en zette den Engelschman af waarop M. Huyghebaert hem opnieuw onder zijne bescherming nam, en hem veilig in de Noordstatie bracht, voorzien van al het noodige om verder te reizen.

De meid uit de eerste herberg, bij moeilijkheden met haar meester, verklapte het voorvalleken, met als gevolg dat de Heer Huyghebaert enkele dagen nadien in het ouderlijk huis te Mechelen door de Duitschers werd aangehouden. **Besliste aantijgingen door VNV-ers op het stadhuis te Mechelen verstrekt deden de rest zoodat hij reeds op 23 September 1942 te Brussel werd neergeschoten met drie andere aangehouden, een geestelijk broeder en twee burgers;** waarna de lijken in kisten, naar het kamp van Beverloo werden overgebracht en begraven in een afgelegen, dicht dennenbosch. Kleine kruiskens, met een groot kruis in het midden wezen de begraafplaatsen aan, later verdween dat al en alleen nietige paaltjes met een nummer wezen de delvingsplaatsen der neergeschotenen aan; ten getale van 203. M. Huyghebaerts graf droeg het nummer 66.

De eerste aldaar begraven slachtoffers waren in ordentelijke lijkkasten geborgen en goed bewaard, de lateren niet meer.

Thans zal het stoffelijk overblijfsel van M. Huyghebaert, na een plechtigen lijkdienst Zaterdag, om 11 uur, in de parochiekerk van Sint Kathelijne alhier opgedragen in den familiekelder te Hofstade ter eeuwige rustplaats overgebracht worden.

WIJLEN PAUL HUYGHEBAERT

ten posthumen titel onderscheiden

Wij vernemen dat bij Koninklijk Besluit van 7 September 1950 het Ridderkruis II met palm en de Medalie van de weerstand werden verleend als posthume onderscheiding op datum van 15 November 1942, aan adjudant I.A.A Huyghebaert Jean Paul “ om zich geheel en al ter beschikking van een inlichtings- en aktiedienst gesteld te hebben en verwezenlijkte, tot volledige voldoening van zijn oversten, de gevaarlijke opdrachten die hem toevertrouwd werden”

Tevens werden hem vroeger reeds bij Besluit van de Prins Regent dd. 16 Februari 1946 de Herinneringsmedaille van de oorlog 1640-45 eveneens ten posthumen titel toegekend.

Bij beslissing van 14 Juni 1947 werd Paul Huyghebaert op de dagorder van het legerkorps vermeld met toekenning van het Oorlogskruis 1940 met Gulden Leeuw, om “ ondernemend en stoutmoedig onderofficier van het verkennerspeleton, nam aan menigvuldige gevaarvolle verkenningen deel. Toonde zich bijzonder moedig op 24 Mei 1940, in een treffen met de vijand, tijdens een verkenning in de richting van Eeke “

Al wie Paul Huyghebaert heeft gekend, zullen niet verwonderd geweest zijn te vernemen dat op 11 November 1950 door de burgemeester en schepenen van de gemeente Hofstade aan zijn ouders deze onderscheidingen werden overhandigd.

Paul Huyghebaert was een man van de daad, die vanaf de 18-daagse veldtocht met een volledige overgave in dienst van zijn land was getreden. Zijn gedrag gedurende deze veldtocht stond boven alle lof verheven en de citatie aan de legerorde bewijst welk zijn houding was.

Maar terwijl zovelen na de kapitulatie hun taak als volbracht achtten, trad hij onmiddellijk in verbinding met degenen die zich op gevaar van hun leven zouden verweren tegen de vijand, vanaf het ogenblik dat deze het Belgisch grondgebied had betreden, totdat hij buiten de grenzen zou zijn geworpen.

In tegenstrijd met zovele hoera-weerstanders van September 1944, die een grote patriotische mond opzetten wanneer de Duisters België hadden verlaten, doch die gans de oorlog door braaf nevens hun kachel te hebben gezeten en van heldenfeiten droomden zonder nochtans een moedige daad te durven stellen, was Paul Huyghebaert één aktiviteit en streed hij dag in dag uit voor de vrijheid van zijn land, hetgeen hij met zijn bloed op de Nationale Schietbaan te Brussel op 23 September 1942, zou betalen.

Zijn vrienden weten nog met ontroering terug te denken aan het ogenblik waarop zij kennis genomen hebben van die laatste brieven, waarin hij zijn testament schreef, en de verheven toon waarop hij met mannenmoed afscheid nam van zijn ouders, broers, familie en zijn vrienden. Hij verborg niet welk zijn idealen waren geweest en de edelmoedigheid van de jonge man sprak uit dit alles.

De Mechelse bevolking zal met fierheid vernemen dat een harer zonen een der beste van onze jeugd is geweest.

Paul Huyghebaert moge tot toonbeeld dienen in de komende tijden, waarin misschien nog beroep zal gedaan worden op het idealisme van onze jonge mannen.

Het voorbeeld dat hij heeft gegeven , was er niet een van woorden , maar van daden. Hij hebbe de dank van gans het vaderland. Wij Mechelaars zijn fier over hem.

Wij feliciteren de geeerde ouders en familieleden en hopen dat de erkenning van de verdiensten van Paul Huyghebaert een balsem op hun wonden moge wezen.

Hoe er werd omgegaan met gefusilleerden in het kamp van Beverlo

Op het Heldenkerkhof van Beverlo

De Lijkenbak:

Dat er met de lijken van gefusilleerden op weerzinwekkende gevoelloze manier werd omgesprongen staat vast.

Een eindje het bos in ligt een langwerpige bak, grofweg bestaand uit enkele samengetimmerde planken . Daarin droegen de Duitsers de lijken van hen die achter de hoek werden gefusilleerd naar het vers gedolven graf. Sommigen van die mensen lagen met hun buik in de kist. De doodsbak werd simpelweg omgekipt en hoe de dode dan in zijn kist terecht kwam kon de Duitsers weinig schelen.

Vrij naar De Volksgazet 15 december 1944

Herbegrafenis van Jean-Paul Huygebaert In de familiekelder te Hofstade op Vrijdag 25 April 1945

Enig sfeerbeelden uit die dag, Gazet van Mechelen

Het graf van Jean-Paul Huygebaert op het kerkhof van Hofstade

Wie was Romain Joechmans?

Er is vrij weinig geweten over vrachtrijder Romain Joechmans.

Volgens naaste familie van Romain kenden Huyghebaert en Romain elkaar niet. Romain woonde in een appartement in Schaarbeek en was vrachtwagenbestuurder. Hij ontmoette de vliegenier in zijn stamcafé, een café waar vrachtwagenbestuurders bijeen kwamen om een pint te drinken. Die café lag op de baan naar Mechelen. De bazin, Louise vissers, aldaar had de vliegenier, Douglas Wrampling, verstopt in de kelder. Die vliegenier was uit zijn vliegtuig gesprongen ergens in de buurt van Perk. Romain heeft die vliegenier geholpen en hem naar Brussel gebracht. Daar heeft Jean-Paul Huygebaert hem naar het Noordstation gebracht en hem een ticket gekocht voor de trein naar Brugge.

Romain wou vluchten naar de Ardennen. Op de morgen van de dag dat hij wou vluchten ging zijn echtgenote naar de winkel om eten te kopen voor tijdens de reis. Tijdens haar afwezigheid belden de Duitsers, de Feldgendarmen,, aan en namen Romain gevangen. Hij werd ter plaatse zo erg geslagen dat zijn echtgenote die terugkwam van het winkelen hem niet meer herkende toen ze mekaar buiten passeerden.

Romain werd gefusilleerd te Schaarbeek en nadien naar Leopoldsburg (Beverloo) overgebracht.

Het eenvoudige heldengraf van Romain Joechmans

